

**„Zie met hoeveel Liefde Ik het schepsel bemin.“ Ik ben alles voor hen.
Ik stel aan elk afzonderlijk mijn ganse Leven ter beschikking, voor hun welzijn.**

Ik dacht erover na met hoeveel Liefde Jezus ons bemint...

Jezus liet mij, in mijn geest, een stralenkrans van Licht zien. In deze stralenkrans was een zon.

En deze zon bevatte zoveel stralen als er schepselen bestaan.

Elk had een straal voor zich alleen, die hem leven, warmte, licht, kracht, groei gaf, alles wat nodig was om een leven te vormen. Elk schepsel hing aan een straal van deze zon, zoals een rank aan de wijnstok, van waaruit hij ontsproot... **Mijn lieve Jezus zei mij:**

“Mijn dochter, zie met hoeveel Liefde Ik het schepsel bemin.

Vooraleer het schepsel aan het daglicht van deze wereld kwam, was het in mijn Schoot.

Toen het naar buiten kwam, heb Ik het niet verlaten. Een lichtstraal met mijn Leven volgt het zonder ophouden om het al het nodige te geven om te groeien.

En met welke zorg breng Ik het niet groot! Met welke Liefde geef Ik het water!

Ikzelf maak Mij tot licht, warmte, voedsel, verdediging.

En wanneer zijn dag in de tijd eindigt, trek Ik hem via dezelfde straal in mijn Schoot terug om hem in het hemels vaderland te laten rondwandelen.

Mijn Liefde maakt zich voor het schepsel tot meer dan **de zon, die Ik in de blauwe hemel gevormd heb.** De zon die Ik geschapen heb voor het welzijn van de menselijke natuur is enkel **een schaduw van mijn Ware Zon.**

De zon in de atmosfeer vormt de planten niet, geeft hen geen water om hen niet te laten verdrogen. Zij geeft niet alle hulp die nodig is om de planten mooi en sterk te laten groeien.

De mensen, ook de blinden kunnen van haar licht genieten.

Zij bewijst als dienst: *verlichten en verwarmen en zij doet dit zonder ophouden.* Als de planten geen water krijgen, kan zij niets doen. Integendeel zij droogt hen nog meer uit.

Ik echter, Ik ben de echte zon van de zielen.

Ik verlaat hen nooit, niet overdag en ook niet s' nachts.

Ikzelf vorm de zielen. Ik geef hen het water van mijn Genade om hen niet te laten verdrogen.

Ik voed hen met het Licht van mijn Waarheden. Ik sterk hen met mijn voorbeelden.

Ik geef hen

- de wind van mijn tederheid, om hen te reinigen,
- het doopsel van mijn charisma's om hen te toeien,
- de pijlen van mijn Liefde om hen te verwarmen.

In één woord, er is niets dat Ik niet doe.

Ik ben alles voor hen.

En Ik stel aan elk afzonderlijk, voor hun welzijn, mijn ganse Leven ter beschikking.

Maar hoeveel ondankbaarheid is er niet vanwege de schepselen!

Het lijkt alsof zij als ranken aan mijn wijnstok hangen, niet uit Liefde, maar gedwongen, omdat zij zonder Mij niet kunnen bestaan. Daarom groeien zij als takken, die niet alle goede sappen ontvangen die de wijnstok bevat. Zij groeien dunnetjes en vormen nooit rijpe druiven, enkel zure die mijn goddelijke Smaak verbitteren.

Indien allen wisten hoezeer Ik hun zielen bemin, dan zouden allen getroffen zijn door de Kracht van mijn Liefde en aangetrokken zijn tot Haar. En zij zouden Mij meer beminnen!

Daarom, jij, **bemin Mij.**

En moge jouw liefde zo groot worden dat jij Mij kan beminnen voor allen.”